

SOPRONVÁRMEGYE

MEGJELENIK: CSÜTÖRTÖKÖN ÉS VASÁRNAP.

A lap előfizetési ára:
Egész évre 16 korona, fél évre 8 kor., negyed évre 4 kor.
Egyes szám ára 16 fillér.

Lapvezér: **Gueth Lajos dr.**
Felelős szerkesztő: **Rábel László.**

Szerkesztőség: Széchenyi-tér 2.
Kiadóhivatal: Romwalter K. és fia, várkerület 121.
Hirdetések 1 hasábos petit soronként 5 kr.

A nemzeti törekvések, vármegyei és helyi érdekek független közlönye.

Olvasóinkhoz.

A mai számmal lapunk *Egész* Lőrinc urnak tulajdonába ment át. E személyváltás lapunknak sem szellemét sem irányát nem érinti. Változást legfeljebb annyiban jelez, hogy a jövőben az eddiginél is jelentékenyebb áldozatokat hozhatunk, a fokozott igények figyelembe vételével, lapunk színvonalának emelésére.

Viszont a szerkesztőségi szervezet is abban a kellemes helyzetben lesz, hogy a kiadói teendők sulyától felszabadítva, máttól fogva kizárólag a lap szellemi részének gazdagítására fordíthatja összes idejét és munkarejét.

Bizonyos jóleső önérzettel utalhatunk a lapunk megalapítása óta lefolyt időre. A program, melyet zászlóbontásunk alkalmával hangoztattunk, a maga teljességében megvalósítva áll közönségünk előtt. Kitűzött irányunktól soha szemernyre sem téríthetett el bennünket semmiféle befolyás és e szigorú következetességgel megvonó határok közt fogunk haladni a jövőben is.

Hogy ez a program helyes, azt megmutatta vármegyénk és városunk művelt közönsége, mely zászlónk alá sorakozva

híven támogatott bennünket törekvéseinkben és fiatal vállalatunkat megalapítása óta rokonszenves figyelemmel kísérte.

Bizalommal kérjük e hathatós támogatást a jövőben is!

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Ügyvédi kamaránk évi jelentése.

A soproni ügyvédi kamara elkészítette szokásos évi jelentését, melyet az igazságügyminiszterhez terjeszt fel.

A sűrű érintkezésnél fogva, melyben közönségünk az ügyvédi karral áll, nem tartjuk érdektelennek, e szépen megírt elaboratumból egyes részeket kiszakítani és bemutatni közönségünknek az ügyvédi kar működését és törekvéseit. A terjedelmes jelentésből, mely *Hering* Zsigmond kamarai titkár tollából folyt, közöljük a következőket:

Az ügyvédi rendtartás reformjának szükségességéről a kamaráknak ismételt felirataikban sikerült a magas igazságügyi kormányt meggyőzni. Az ügyvédi rendtartás elődói tervezete elkészült és tanulmányozás s véleményadás végett az ügyvédi kamaráknak megküldetett.

Mi is tanulmányoztuk s tárgyaltuk ezt a törvényjavaslatot s mint annyi más ügyvédi kamara a múlt év folyamán mi is előterjesztettük véleményes jelentésünket Nagyméltóságod elé.

A törvénytervezet nagyban és egészben köztetszéssel találkozott s majdnem mindegyik

ügyvédi kamara kifejezést adott annak a véleményének, hogy annak törvényerőre emelése föltötte kívánatos és a jelentéseikben jelzett hiányok pótlása, s némely intézkedéseinek módosítása esetében alkalmas leendő ez a javaslat az ügyvédség szabad fejlődését gátló akadályok elhárítására, a jelenlegi állapotok sanálására.

Nagyméltóságod az országgyűlés képviselő házában tartott egyik beszédében megemlékezett e törvénytervezetről és a kamarák véleményes jelentéseiről, utóbbiakról azt a nyilatkozatot tevő, hogy azokban sok becses — a tervezet átdolgozásnál felhasználható anyag foglaltatik s kilátásba helyezé, mikép e törvénytervezet rövid idő alatt a törvényhozás elé fog terjesztetni.

Hónapok multak el azóta, s Nagyméltóságodnak ez az ígérete máig sem nyert megvalósulást.

Tudjuk, hogy e törvényhozás fontos, az egész nemzet életére nevezetes kihatást gyakorolni ígérkező reformmunkával van elfoglalva, a melynek gyors és megszakítás nélküli tárgyalását és elintézését a legnagyobb nemzeti és országos érdekek tették szükségessé. De azt véljük, hogy kell időnek jutni a nemesak minket, de az igazságszolgáltatást és a közönség magán érdekeit is érintő ügyvédi reform keresztülvitelére is, — s juthat idő arra annál inkább is, mert hisz az ügyvédi rendtartási javaslat tárgyalása főleg az előkészítő igazságügyi bizottság munkáját és idejét fogja igénybe venni, míg a plenumban rövid idő alatt letárgyalható az.

Minthogy e szerint e szinte fontos s ma már elodázhatatlan reform egyéb fontos törvényhozási teendők hátramaradása nélkül hajtható végre, mi újra is kérjük Nagyméltóságodat, hogy a tervezetet mihamarább a törvényhozás elé terjeszteni méltóztassék.

Három csillag.

(Körner Tivadár.)

Három csillag fényugára
Ragyog át az életen,
Széled fényű három csillag:
Dal, bor és a szerelem.

Dal az érzelem viszhangja,
Szívűl fakad az csupán,
Dalra ifju lesz a lélek,
Dal enyhít a bánatán.

Bor a dal megindítója,
Lelkesítve felhevit,
Bor tüze, mely felvidítja,
Éltünk muló éveit.

Hátha még kigyullad ám a
Szerelem szép csillaga,
Akkor esik jól a jó bor,
Akkor szól a szív dala.

Csillagok! hát utainkon
Ragyogjatok fényesen,

Társunk legyen a halálig:
Bor, dal és a szerelem.

Fénylik ez a három csillag
Mindegyikre egyaránt,
Éljen az, ki feltalálta:
Dalt, bort és a szép leányt!

Maróthi János.

A csudaháti konkurrencia.

— Egy hírlapíró naplójegyzeteiből. —

A kassza mellett gunyasztottam és akkorát sóhajtottam, hogy az asztal fehér márványlapja elhomályosult tőle.

A mellettem pipiskedő kasszatündér sóhajtsomat, mint az epedő szerelem esalhatatlan jelét vette tudomásul és gyengéd mosolylyal iparkodott velem megértetni, hogy nem olyan köszívű ám ő, mint a milyennek — nem látszik.

Pedig én másért sóhajtottam.
Akkor váltam meg a „Kocsárdi Hirlepedő” szerkesztésétől és nem akadt más lap, mely veszedelmesen heves ambíciómnak tért nyisson.

Ebben a percben lépett be az ajtón Bálám Józsiás ur a „Csudaháti harsona” felelős szerkesztője.

Bálám Józsiás urral már ismertük egymást. Örömteljes sejtéssel telt meg a szívem.

— Ah! ismert reám a szerkesztő ur. Hát maga mit keres itt? Facér?

— Facér.
— No, annak örülök.
— De én nem örülök neki.
— Éppen munkatársat keresek. Szerződhetem, ha akarja.

— Ezer örömmel.
— Tud az ur inni?
— Talán irni?
— Nem: inni.
— Mértékkal és tartózkodva.
— Az baj.
— Tudniillik: nagy mértékkal és koresmában tartózkodva.

— Akkor szüret! Azonnal elviszem önt Csudahátra. Miesoda lapot csinálunk mi ketten!

A Times meg a Daily News szégyenletükben becsukják a boltot!

Még aznap este pakoltam; ami abból állott, hogy a kávéház asztaláról a zsebembe pakoltam a gyufát és másnap már Csudaháton ragyogott rám a dicső napisten.

Siettem jövendő, dicsőséget és vagyont szerző munkásságom, a „Csudaháti Harsona” szerkesztőségébe.

A lefolyt év a magyar igazságügyi törvényhozás történelmében forduló pontot jelez. Az 1893. évi 18. t.-c. a járásbírók hatásköréhez tartozó peres ügyekben megvalósította a szóbeliségnek és a közvetlenségnek, valamint a bizonyítékok szabad mérlegelésének nagy elveit úgy az első, mint a felebbezési fokon.

Lehet vitatkozni a fölött, hogy helyes volt-e a részleges reform, s nem-e lett volna célszerűbb a szóbeliségen és közvetlenségen alapuló perrendtartást a törvényszéki perekben is egyidejűleg életbe léptetni.

Mi azonban a különben is ma már meghaladott kérdés vitásába bocsátkozni nem akarunk, hanem elismerve Nagyméltóságodnak e törvény létrehozatala körüli nagy érdemeit, örömmel fogadjuk ezt a törvényt, mint első lépést abban az irányban, hogy igazságszolgáltatásunk az írásbeliség nyúga alól megszabadulva, az anyagi igazság kiderítésére alkalmassá és korszerű fejlődésre képessé téssek.

Nem lep meg bennünket az, hogy e törvény életbeléptetése ma, annak meghozatala után majdnem egy év elteltével még mindig nem történt meg. Felismerjük azokat a nehézségeket, amelyek a reform életbehívása jár, s ezért megnyugszunk abban, hogy előnyeinek csak hosszabb idő elteltével válhatunk részeseivé. Megnyugszunk azon reményben, hogy a nehézségek mihamarább leküzdetni fognak, s abban a tudatban, hogy életbeléptető és ügykezelési rendeletek a kitűzött célt biztosító alaposággal és mindenre kiterjedő gondossággal készítették elő.

Bizonyára a törvény és a jelzett rendeletek magukba véve nem nyújtanak teljes bizonyosságot arra nézve, hogy azok jótékony hatása igazságszolgáltatásunkra minden más tényező közrehatása nélkül bekövetkezzék. Azokban csak a lehetőség, csak az eszközök vannak megadva arra, hogy az igazságszolgáltatás javuljon s tökéletessé váljék. Ez eszközök azonban avatlan kezekre bízva több kárt mint hasznot idézhetnek elő. Ezért mi a reform életbeléptésénél a legnehezebb feladatnak tartjuk a bírói karnak alkalmas erőkkkel való kiegészítését.

(Folytatás követ.)

Városi közgyűlés.

— Május 31. —

Sopron város törvényhatósági bizottsága csütörtökön *Finck* polgármester elnöke alatt közgyűlést tartott.

A napirenden kevés volt az érdekes tárgy. *Kania* József dr. indítványára üdvözlő feliratban fogja a törvényhatóság üdvözölni a királyi párt egybekelésük negyvenéves évfordulója alkalmából.

A szerkesztő ur nem volt ott. A falon ott hórihorgaskodott egy óriási felírás:

A szerkesztő ur a koresmában van!

Mely felírás élénk világot vetett a szerkesztő ur erkölcsére. Azt hiszem, a koresmában nem volt szükség ilyen fölírásra.

Igen, de melyik koresmában. Csudahátot hittem olyan kulturhelynek, hogy föltételezhettem róla: mikép ott több bufelejtető intézet virul.

De kitől kérjek fölvilágosítást?

Vége az előszobában a kályhalyukból látam kisanakálni két lábat.

Némi gondolkodás után biztosra véltem megállapíthatni, hogy két láb folytatásában egy ember következhetik, akivel értekezhetem.

— Hé, ki van odabenn?

— Hol?

— Hát itt a kályhalyukban.

— Én.

— Ki az az én?

— Hát nem ismer?

— Honnan ismerjem meg? A cipője talpáról?

Hát mit tudom én honnan?

Az atyafi úgy látszik nem akarta az ő ki-

Együttal pedig ugyancsak *Kania* indítványára határozatba ment, hogy a gyalogsági laktanyát „*Ferenc-József-laktanya*”-nak fogják elnevezni.

Olvasták a keresk. miniszter leiratát, melyben tudatja, hogy *Haller* Sándor gróf és érdektársainak vasútépítési előmunkálati engedményét egy évre meghosszabbította.

A város tisztviselőinek mandátuma ez évben lejárván, elhatározták, hogy a polgármesteri állás kivételével az összes állásokra pályázatot fognak kiírni. A pályázat határideje f. évi aug. 30. E tárgynál felszólalt *Glózer* főkapitány, indítványozva, hogy a miniszteriumhoz kérvényt intézen a törvényhatóság az alkapitány kinevezése, vagy élethossziglan leendő megválasztása érdekében. Indítványát azonban *Kania* dr. felszólalása után visszavonta.

Phylloxera-biztossá egyhangulag *Schrantzer* Henriket választották meg.

A halász-utca szabályozása tárgyában hosszabb vita keletkezett, melyben *Steiner* György, *Nitsch* Károly és *Lenck* Lajos vettek részt. A közgyűlés az építészeti bizottság javaslata értelmében határozott, mire *Lenck* Lajos különvéleményt jelentett be.

Hasonlóképp vitát keltett a város által a kisdedővási törvény értelmében felállítandó új gyermekmenhely kérdése. Az e tárgyban kiküldött bizottság a tornaesernak mellékhelyiségét szemelte ki e célra, évi 600 frt bérösszeg mellett. Póda apátplébános éles kritika alá veszi e javaslatot, reámutatva arra a körülményre, hogy e helyiség nem elegendő, átalakítási munkálatai pedig jóval többé kerülnek az előirányzott összegnél.

Vele szemben *Démy* Lajos dr. védi a bizottság álláspontját, mire a közgyűlés nagy többséggel elvetette Póda abbeli indítványát, hogy a szönyegen levő ügy kellő előkészítés végett a bizottságnak visszaadassék.

A magyar kisdedő és gyermekmenhely részére a közgyűlés a szokásos 700 frt évi segélyt szavazta meg.

A gyűlés legérdekesebb tárgya következett ezután, mely szép tanubizonyoságot tesz Sopron város áldozatkészségéről. A dunántuli ág. evang. egyházkerület kérvényt intézett a városhoz, hogy az evang. lyceum kiépítésének költségeihez járuljon hozzá. A tanács a pénzügyi bizottság javaslata alapján 3000 forintot hoz javaslatba erre a célra.

létét megvallani, én pedig nem voltam hajlandó mellé bujni a kályhalyukba, hogy szemtől-szembe nézhessek vele.

Neki indultam a szerkesztőmet keresni. Rábukkantam a szomszéd „Igyál, sógor”-hoz címzett toroköblögő helyiségben.

— Hozta isten, kedves barátom. Jó, hogy itt van. Fogja ezt a boharat. Erősítsük magunkat a nagy munkára. Tudja, hogy Csudahátan iszonyu a konkurrencia?

— Állunk elébe.

— A Csudahát és Vidéke minden előfizetőnket el akarja hódítani.

— Nem eresztjük őket.

Van egy zseniális vezércikkirójuk. Casteller Emil Hazafi Verai János hozzá képest.

— Ah!

— Még egy zseniálisabb tárcairójuk. Herczeg Ferenc hozzáképest valóságos Tatar Péter.

— Hah!

— A riporterjük pedig olyan élelmes, hogy be sem várja az eseményeket, hanem a gondolat olvasás segítségével előre megírja a tényeket. A minap megírta, hogy egy előkelő ur feleségét megakarják szöktetni.

— A szökés meghiusult.

— Dehogyan hiusult! A férj még elősegítette a szökést és azóta legbálásabb lekötelezettje a Csudahát és Vidékének.

Szilvássy Márton dr. e javaslattal szemben szép beszédben utal arra, hogy e jóhírű és hazafias intézettel szemben a városnak erkölcsi kötelességei vannak; indítványozza, hogy e célra tizezer forintot szavazzon meg a közgyűlés. Hasonló értelemben szólalt fel *Schreiner* dr. és *Kand* Frigyes, mire a közgyűlés valláskülönség nélkül, közakarattal hozzájárult *Szilvássy* dr. indítványához, melyről mi is úgy vélekedünk, hogy teljesen méltó ehhez az előkelő testülethez és egy újabb bizonyosságát képezi annak, hogy Sopron város áldozatkészsége a kulturális intézmények létesítésében követendő példaként állhat más törvényhatóságok előtt.

Tűzoltó egyleteink közgyűlése.

— Ünnepély Csornán. —

A vármegyénk és városunk területén levő önkéntes tűzoltó-egyletek szövetkezete az idén Csornán tartja meg évi rendes közgyűlését, melynek különösebb jelentőséget kölcsönöz azon körülmény, hogy a csornai önkéntes tűzoltó-egylet zászlójának felszentelésével lesz egybekötve.

E tárgyban az elnökség az itt következő szép felhívást bocsátotta ki:

Tisztelt bajtársak!

A „Sopronmegyei és Sopron szab. királyi városi önkéntes tűzoltó-egyletek szövetkezete” f. évi július hó 1 én (vasárnap) Csornán tartja meg évi rendes közgyűlését

E napot tüzte ki a „Csornai önkéntes tűzoltó-egylet” a beszerzett, s az emberbaráti eszmék legszebbikeért kibontott zászlójának felszentelésére.

Midőn e napon nekünk Csornaiaknak jutott tehát azon kiváló szerencse, hogy Titeket kedves bajtársak, szerény körünkben üdvözölhetünk, örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy a bajtársi szeretet és társulás eme magasztos ünnepén veletek személyesen megismerkedhessünk.

Engedjétek reménylenünk, hogy ezen kettős ünnepünk fényét minél számosabb szíves megjelensétekkel emelni fogjátok, s legyetek meggyőződve, hogy a legőszintebb baráti szeretet által kitárt karok fogadnak benneteket.

Csorna, 1894. május hó 25-én.

Bajtársi üdvözléssel az elnökség.

Az ünnepély napirendje a következőképpen egybeállítva:

1. Reggeli 5 órakor ébresztő.

2. Reggeli fél 8 órakor fogadtatás a pályaudvaron.

— Nos hát, szerkesztő ur, ha ilyen erős versenytársakkal kell küzdenünk, akkor hagyjuk itt ezt a koresmát és menjünk a műhelybe dolgozni. A szerkesztő roppant kicsinyléssel nézett rajtam végig.

— Mit? Hát maga munkával akarja legyőzni a Csudahát és Vidéke redakcióját?

— Hát mivel?

— Fortélyla van a dolognak.

A szerkesztő rettenetesen kíváncsivá tett. Egész napkérdőjelt kapcsoltak a szemébe a szemem, hogy micsoda ördögi fogással akarja ő legyőzni a tulhatalmasodott versenylapot?

Bálám Józsiás ur pedig ollózott rendíthetlen nyugalommal.

Este hat órakor fölkeltem helyéről:

— Tegyük le a tollat, barátom!

Azzal letette az ollót.

— Kész a lap. Most jöjjön velem, főzzük le a versenytársakat.

(Bizonyosan valami szenzációs hír titkos forrásához vezet, gondoltam magamban és kullogtam utána az árnyék hűségével.)

Egyenest az „Igyál sógor”-ba nyitott.

Ott már össze volt gyülekezve az egész Csudahát. Egy dohánygyárat aznap estve elfogyaszthattak: akkora volt a füst.

Ott volt a b. laptársunk redakciója is.

A sárga arcukról leritt az éjjeli munka.

3. Reggeli 8 órákor az összes tűzoltóság felvonulása a főtérré, hol a csornai önk. tűzoltó-egylet elnöke a választmány élén a testületeket üdvözli.

4. Reggeli 9 órákor zászlószentelés.

5. Dél előtt 10 óra után a „Sopronmegyei és Sopron sz. kir. városi tűzoltó-szövetségének” közgyűlése a kaszinó termében.

6. Déli 1 órákor társas ebéd.

7. Délután fél 5 órákor a csornai önk. tűzoltó egylet diszgyakorlata.

8. Este 8 órákor táncmulatság a korona vendéglő kerti helyiségében.

Jegyzet. a) Felkéretnek a testület t. tagjai, kik a társas ebéden (ára ital nélkül 1 frt 50 kr.) részt venni kívánnak, szíveskedjenek erről a csornai parancsnokságot f. évi június hó 20-áig értesíteni.

b) A táncmulatságnál a csornai tűzoltó csapat segélyző pénztára javára személyenként 50 kr. belépti díj szedetik, mely fizetés alul azonban, az egyenruhában megjelenő tűzoltók fel vannak mentve.

A közgyűlés tárgysorozata a következő pontokat foglalja magában:

1. Elnöki jelentés a szövetséget állásáról, statisztikai adatok a járási felügyelők jelentései szerint.

2. A járási felügyelők jelentései.

3. A pénztáros által előterjesztett — és a választmány által felülvizsgált számadás megvizsgálása és határozat a felmentvény érdemében.

4. 1894—1895. évi előirányzatnak előterjesztése.

5. A jövő évben megtartandó közgyűlés helyének meghatározása.

6. A titkár választása.

7. Netáni indítványok.

Szombaton június hó 30-án délután 5 órákor választmányi gyűlés a kaszinó termében. Szíves emlékeztetükbe hozzuk, hogy a szövetségi alapszabályok 9. és 13. §-ai értelmében 1 képviselő küldendő és az írásbeli meghatalmazással ellátandó.

Sopron 1894. május hó 25-én.

Rösch Frigyes,
elnök.

Feuchtinger György,
csornai j. felügyelő, h. titkár.

APRÓ-CSEPRŐ.

Levél a tizenhetedikhez.

Aranyos kis Margitom!

Még csak most érzem, mennyire fáj az embernek, ha a tizenhetedik és — legalább te azt hiszed — legutolsó ideáljától olyan igen-igen hosszú időre és oly igen-igen távol kell lennie.

Oh, kis Margitom, ha tudnád, mennyi zsebkendő lett fűrdővé könyeimtől, mióta téled elváltam! Hisz olyan jó egyetértésben éltünk, mintha már férj és feleség lettünk volna. Megvolt a mindennapi veszekedésünk, a mindennapi kibékülésünk, vitakoztunk a jövőn, ábrándoztunk a multon és örvendtünk, mulattunk a jelenen. De aztán, mint hyéna, közénk csap az a rossz miniszter az ő 24235. sz. rendeletével és kinevez engem Kalocsára számföldtől díjtalan gyakornok jelölt helyettesnek, vagy minék! . . . Oh azok a miniszterek! . . .

No de nem tehetünk róla, elváltunk. Sirtunk egymás keblén, mint a záporosó és azzal vigasztaltuk magunkat, hogy esetleg — téged is kinevez Kalocsára!

Az első napon tudod mit tettem? . . . Odatettem arcképedet az asztalom elé és — szidtam a minisztert! (Te, édes, ezt nem szabad ám senkinek sem tudni, mert elcsapnak! Aztán letöröltem összegyűlemlő könyeimet és úgy sóhajtottam, mint a tizenhatodik ideálom, mikor fakép-nél hagytam. Mikor nagy kínosan elaludtam, hát terőlad álmodom, édesem meg a miniszterről. Azt álmodtam, hogy téged is gyakornok helyettes jelöltnek nevezett ki ide Kalocsára. Oh, de szép álom, oh de kínos ébredés volt az! Mert meghiheted Margitkám, téged csak nem tudlak ugy elfelejteni, mint a többi. Ugy látszik, a 17-es számot jó kedvében teremtette az Isten, mert nagyon állhatatos egy szám.

Te bizonyára kíváncsi vagy arra is, hogy én Kalocsán miként érzem magamat? Őszintén megvallva, rosszul. Ha bókolni akarnék, azt mondanám, hogy azért érzem magam olyan kellemetlenül, mert te nem vagy mellettem, de tudod jól, hogy a bókolás nem mesterséges. Habár tagadhatatlan, hogy a te nélkülözésed is erősen kilibbentette lelkem mérlegét, de hát édes Istenem mit tegyünk? Isten és miniszter akarata előtt meg kell hajolnunk.

Hanem ha nem haragszol, elárulok valamit. Nekem a kalocsai nők rendkívül tetszenek . . . No ne ijedj meg édes és ne féltékenykedj, szívem hurjait nem rezegették meg. Csak ugy általános emberi szempontból és madártávlatból, a rideg kritikus sötét szemüvegén át nézve állítom, hogy Kalocsának nem az a főnevezetessége,

a mit te is tanultál egyszer a Cherven-féle földrajzból, hogy t. i. érseki város és csillagvizsgáló tornya van, hanem az, hogy a föld kerekességén csak te vagy olyan szép (sőt még szebb is) mint a kalocsai högyek. Oh ha látnád őket! . . . Az arcuk olyan sima, mint a gláce-keztüőd és olyan rózsás, mint a te kis arcockád, Margitkám. A járásuk olyan libegő, mintha folyton polkát járnának és a derekuk? Ha költő volnék, a legpoétikusabb darázshoz hasonlítanám. És a bakfiskok! Margitkám, de ostobák! . . . Ostobább libácskák, mint te voltál — illo tempore.

Eppen azért ne busulj édes; szívem az hű marad hozzád, mint a mi miniszter bácsink az elveihez és ha esetleg kurizálok is itt Kalocsán valakinek, majd azt hiszem, hogy veled engyelgek. Lásd én sem leszek féltékeny, ha megtudom, hogy kurizáltatsz magadnak! Csak tessék édesem, azért vagy fiatal és én azért soha meg nem haragszom. Mert ha ugy vesszük, hát bizony neked se lesz kellemes folyton a groszmama mellett kuksolni és nézni, hogy mikép szurja agyon a kötőtűjével a levegőt!

Irnék még többet is édesem, de meghiheted, minél tovább írok, annál inkább elérzékenykedem . . . látod, az írásomat most is egy könyv áztatta meg.

Hát Isten veled édesem, jövőre majd többet, addig pedig csak mulass, ne bánkódj, ne is szidd a miniszter bácsit, mert az jó ember — hanem csak udvaroljass magadnak . . . én is azt teszem!

Ölel a harmadik távolsági forgalomból hű
Zsigád.

UJDONSÁGOK.

— Kedvezmény lapunk előfizetőinek.

Azon előfizetők, kik lapunkat f. évi július-december hóra megrendelik, a június hóra ingyen kapják meg lapunkat. Ezenfelül a német és horvát nyelvű községek néptanítóit abban a kedvezményben részesítjük, hogy nekik évi 8 frt helyett 6 frtban számítjuk az előfizetési árt, tehát negyedévenként 1 frt 50 kr-ával. Együttal lapunk előfizetői a Budapesten „Regény Szalon” c. alatt kéthetenként díszes füzetekben megjelenő vállalatra 8 frt helyett 6 frttal fizethetnek elő, a lapunk és a mondott szépirodalmi vállalat közt létrejött szerződéses viszony-nál fogva. Felkérjük lapunk barátait, hogy lapunkat ismerőseik körében terjeszteni szíveskedjenek.

Vacsoráztak.
Mi is hozzájuk ültünk vacsorázni.
Ők azonban oly gyorsan hányták be az elemőzsiát, mint a vasúti vendéglő utasai, ahol csak rövid ideig áll a gyorsvonat.

Cihelődtek.

— Hova, uraim, olyan sietve? stentorkodott az én redaktorem.

— Munkába. Várnak a táviratok.

— A kormányválságról kell vezércikket írni.

— A nőegylet estélyéről tárcát.

(Nekünk mindebből nem volt semmi, hát én a mehetnétség túszurását éreztem a székemen.)

— Jó, jó, marasztalta őket a szerkesztőm, vezércikkre, tárcára ráérnek az urak azután is. De most egy üveg karcost hajtsunk föl az új kollega egészségére!

A lap-társ szerkesztősége be akarta bizonyítani kollegialitását, legalább a koresmában; ugy is eleget vétett ellene a lapban. (Többnyire mindentűt ez az állapot.)

Maradtak.

A konkurrens reporter felköszöntött engem Amire én éltettem az új reportert oly sokáig, hogy ő irhassa meg a végítéletéről is a pontos tudósítást a lapjának.

A pohárköszöntő koresmarengető hatást gyakorolt. A tósztok egymást érték.

Össze-vissza köszöntgettük egymást. Az én szerkesztőm egyre-másra hozatta a bort, azután a pezsgőt, azután a pálinkát.

Azok hatan voltak, mi ketten. Szerkesztőm, váltig emlékeztetett a szerződésesemkor tett kijelentésemre és követelte, hogy annak feleljek is meg.

Meg is feleltem.

Reggel négy órákor a Csudahát és Vidéke szerkesztőségét az asztal alá ittuk.

Másnap reggel, azaz, hogy délben arra ébredtem, hogy kovácsműhely van a fejemben, amiben éppen lovat patkolnak.

A kovácslegény ügyetlen és a ló husába veri a szöveget, mire a ló pokoli tombolást visz véghez, rugdalja a kovácsműhely oldalát, azaz, hogy az én koponyámat.

Irtózatos főfájásom volt.

Az ajtó berobbant. Diadalt röppentyűző szemmel tört be a szerkesztőm.

— Győzelem, győzelem! Lefőztük a Csudahát és Vidékét a sárga földig! (Ugy kiabált, mint ha azzal meg a sioux indiánokat akarná lefőzni.)

— Hogy főztük le?

— Ugy, hogy se vezércikkük se tárcájuk!

— Hát? Üresen jelent meg a lapjuk első oldala.

— Nem, hanem a korektoruk irt egy cikket liberális reformokról. Aki ezt olvassa, az örökre meggyűlöl minden liberális reformot.

Kissé vigasztalódva keltem fel az ágyból. Persze; a leitatott redakció nem tudott dolgozni.

— Ma este folytatjuk a munkát! Dörzsölte a kezeit a szerkesztő. Lefőztük őket megint.

— Vajjon hogy?

— Hát megint leitassuk őket!

— Hogy megint ne tudjanak dolgozni.

— Persze!

— Aztán, így csináljuk ezt mindennap?

— Mi tévők legyünk? Ha olyan nagy a konkurrencia.

— De hiszen ennek egy év alatt delirium tremens lesz a vége.

— De az a kérdés, hogy melyikünk esik bele hamarabb, mi-e vagy ők?

Ebben igazat kellett adnom a szerkesztőnek. Hanem azért mégse volt kellemes ezzel a kilátással kezdeni a csudaháti zsurnalisztákát, hogy vagy magunkat, vagy a konkurrens lap munkatársait deliriumba kell ejteni.

Egy hónapig kibirtam.

A versenyző redakeiót mindennap leittuk. A lapjuk mindennap komisz, mint a mienk, a mivel persze sok volt mondva.

A második hónap elején megszöktem.

Mivel hogy kisült, hogy a szerkesztő ur rendszerének legközvetlenebb áldozata én vagyok, mivelhogy a konkurrens redakeiót mindennap az én kontómra ittuk le.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter *Pauer* Sándort a soproni kir. vámhivatalhoz vámtisztte nevezte ki.

— **Esküvő.** *Orbán* Vince bődöskuti körjegyző az elmúlt héten vezette oltárhoz Fehéregyházán *Steiner* Fanni urhölgyet, *Steiner* Dávid ottani körjegyzőnek leányát.

— **Az államtitkár utja.** A földművelésügyi miniszterium kebeléből *Miklós* Ödön államtitkár és egy szakfértiaktól álló társaság vizsgálja felül a szabályozási munkálatokat. Beő-Sárkányban a vadászlaknál megreggelizett a társaság és bejárta a Lobler-tó és Fertő egy részét. Innét Eszterházára mentek, majd a Hanság-csatorna munkálatait vették szemügyre. Kapuvárott *Berg* bárónak voltak vendégei. Pénteken a Rábatorok környékét szemlélték meg és Répcelakon *Radó* kormánybiztos vendégei voltak. S még az nap vissza is tértek Budapestre. Az államtitkárt a társulat részéről *Szalacsy* igazgató, *Meiszner* műszaki tanácsos, *Inkey* szakaszmérnök; a vállalat részéről pedig *Wein* főmérnök kísérték.

— **Évzáró-ünnepély az evang. főtanodában.** Miután városunk evang. főtanodáját ez évben teljesen renoválják és sok tekintetben kibővítik, az előre haladott építkezési munkálatok miatt az előadásokat benne már megszüntették s május 31-én megtartották a szokásos évzáró s az intézet jötevéinek emlékére rendeztetni szokott *háláünnepélyt*. Ezen ünnepély, melyen a többek között ott láttuk dr. *Schreiner* Károly esperes felügyelőt, *Brunner* soproni, *Solcz* Ödön ágfalvi és *Breyer* medgyesi lelkészeket stb. ez idén különösen megindító lefolyású volt. A 103. zsoltár után, melyet a tanítóképző-intézeti dalárda énekelt Horváth Lajos III. éves theol. hallgató tartott emelkedett hangú beszédet, köszönetet mondva a tanári karnak az ifjuság nevelése körül kifejtett buzgó fáradozásáért s hálásan megemlékezve, azon dicső elődökről, kiknek áldozatkészsége tette lehetővé ezen jönevű alma mater létesítését s mind e mai napig való fenntartását. Különösen megindító volt azonban azon bucsuszó, melyet *Poszvek* Sándor lyceumi igazgató intézett a távozó ifjusághoz szívökre kötve, hogy a hithűség által emelt s most megújulás végett lerombolandó épületből vigyen magával mindenik egy követ, a *hála* követ s építsen belőle szívében oltárt a hazaszeretet és hithűség számára. Mélyen megindulva mondott bucsut azon teremnek is, melyben tanártársaival annyi lélekemelő ünnepélyen vett részt s melynek minden tárgyához annyi kedves emlék fűzi őket. *Jausz* Vilmos intézeti exhortátor buzgó imádsága után, a főgymnáziumi vegyeskar adott elő egy *Káldy* Gyula által karra alkalmazott „*Persze emlékezzünk*” című régi magyar éneket, mire a lélekemelő ünnepély végett ért. Most aztán már szerényen folytathatják az épület lerombolását s újra építését, melyet a szeptember végén Sopronban tartandó kerületi gyűlés alkalmával, a dunántúli lutheránusok színe javának jelenlétében, nagy ünnepek között fognak átadni, további hazafias és egyházas rendeltetésének.

— **Dinamit Ágfalván.** Ne tessék megijedni nem Vaillant redivivus jelent meg kies fekvésű szomszéd községünkben, hanem a dolog így is elég szomorú. Szerdán estefelé történt, hogy több gyermek játszott az evang. templom előtti téren, mikor egy 8 éves kis fiú dinamit-patronnal és kanóccal jött közük. A patronnal bal kezébe véve megnyújtotta a kanócot s valamennyien érdeklődve nézték, mint fut rajta a tűz végig, azonban csakhamar rémulve futottak szét, mert a mint a tűz elérte a patronnal, az iszonyatos robajjal explodált s szegény kis fiúnak bal tenyerét teljesen szét-

roncsolta, jobb kezéről egy fél ujjat leszakított s arcát is össze-vissza sebezte, egy mellelte álló másik fiúnak pedig a lábán ejtett nagyobb sebet. Szegény gyermek sebesülése a nagy vérvesztés s annak következtében, hogy könnyen vérmérgezés állhat be, életveszélyes, esonka kezét mindenestre soha sem fogja többé munkára használhatni. Hivatalos vizsgálat lenne hivatva kideríteni, hogyan jutott a dinamit birtokába s az aki adta neki példás büntetést érdemelne.

— **Ingyenes hely az első soproni gyermekertnél.** Mint értesülünk a papréten levő első soproni gyermekertnél Sopron szab. kir. város törvényhatósága által fenntartott két ingyenes hely üresedett meg. Azon szülők kik gyermekeik részére ezen ingyenes helyeket elnyerni óhajtják forduljanak a papréti első soproni gyermekert tulajdonosnőjéhez: *Petrik* Vilma urhölgyhöz.

— **A keresk. miniszter a törvényhatóságokhoz.** A millenárius kiállítás alkalmából hazánk közgazdasági fejlődéséről és állapotáról egy nagy monografia készül, melynek ipari és kereskedelmi részét a keresk. és iparkamarák állítják össze. Hogy a kamarák e tekintetben munkájukat akadálytalanul végezhessék, a keresk. miniszter most leiratban fordul a törvényhatóságokhoz, meg-hagyva nekik, hogy a kamaráknak ilyen irányu megkereséseit az ügy sürgősségére való tekintettel azonnal intézzék el és a kívánt felvilágosításokat és statisztikai adatok a f. évi január hó 1-én fennállott állapotot fogják feltüntetni. A végső határidő ezen adatok beszolgáltatására az 1895. évi január elseje.

— **Dalosok mulatsága Balfon.** Holnap vasárnap a balfi férdalegylet a soproni gazdapolgárok dalegyletével Balfon a fürdő parkhelyiségében hangversenyt és azzal kapcsolatosan táncmulatságot rendez. Kezdeté d. u. 4 és fél órakor. A soproniak külön vonaton mehetnek, indulás pontban 5 órakor, visszajövet éjjel 11 órakor.

— **Kereskedők mozgalma.** A helybeli tekintélyesebb kereskedők közt — mint értesülünk — mozgalom indult meg, hogy vasárnaponként üzleteiket egész napon át zárva tartásuk. A mozgalom még végleges megállapodáshoz nem vezetett, de alapos remény, hogy közös megegyezéssel viszik dülőre e kérdést. Mi a magunk részéről csak helyeselhetjük e mozgalmat, mely a vasárnapot azzá teszi a minek lennie kellene.

— **Becsületsértési affér.** Még az elmúlt év őszén történt, hogy *Rózsa* Miklós, a „Sopron” akkori belmunkatársa „Vidéki sajtó” címen cikket közölt lapjában, melyben azt írta, hogy az egyik pápai lap szerkesztője rovott előéletű egyén. Az inkriminált sorok következtében *Pollatschek* Frigyes pápai lapszerkesztő megjelent városunkban és *Rózsa* Miklóst a „Rózsához” címzett kávéházban arculverte. Ez ügyben a napokban hirdette ki a helybeli járásbíró az ítéletet, mely *Pollatschek* Frigyes a becsületsértés vétségében vétésnek mondja ki és husz forint pénzbüntetésre, valamint az eljárási költségek megtérítésére ítéli. Az ítélet jogerős.

— **Áprilisi időjárást** élünk már több, mint egy hete. Egyik pillanatban kiderül, míg egy órával utóbb már sűrű cseppekben zuhog alá az eső; néhányszor itt-ott egy kevés jég is vegyült az esőcseppek közé, de minden komolyabb következmények nélkül. Az éjjelek is meglehetősen hűvösek, de kárt eddig nem okoztak. A vetések és egyéb termények megyszerte nagyon szépen fejlődnek.

— **Gyalóka község tűzkárosultjai** részére újabban a következő adományok folytak be: *Ruszt* József Gyülevezéből 100 frt, a Csepregben székelő répcavidéki takarékpénztár 50 frt, *Noszlopy* Kálmán plébános Felsőszakonyból 2 frt készpénzt 2 mérő búzát, *A.-Szakony* község 15 frt 30 kr., *F.-Szakony* 21 frt 43 kr., *Ruszt*on

Józsefné urhölgy Gyülevezéből 10 frt, *Heiszler* János Csepregből 5 1/2 mérő burgonyát. *Büki* *cu-korgyár* 50 frt, *Salamonfa* 7 frt 90 kr. *Györből* N. N. 5 frt, *Csepreg* nagyközség 36 frt 72 kr. a *Lövői* körjegyzőségtől 45 frt 65 kr., *A.-Bük* 8 frt 15 kr., *Zsira* 12 frt 76 kr., *K.-Bük* 5 frt 85 kr., *Und* 12 frt 58 kr., *Káptalanvis* 5 frt 15 kr., *Damonya* 1 frt 54 kr., *F.-Bük* 7 frt 49 kr., *Porládony* 3 frt 60 kr., *Nemesvis* 8 frt 12 kr., *Nemeskér* község 7 frt 10 kr. és a *sági körjegyzőség* 22 frt 52 kr., *Csepreg* nagy község 3/4 mérő rozs, 1 mérő burgonya, 1/4 mérő bab 1 és fél liter borsó, N. N. 20 frt, és a „*Jósziv*” egyesülettől 300 frt készpénz. Fogadják a nagy lelkü adakozók adományaiért a tűzkárosultak nevében hálás köszönetem nyilvánítását. *Csonka* *Ferenc*, körjegyző.

— **Az országos kiállítás céljaira** a hazai keresk. és iparkamarák, mint tudva van, gyűjtést indítottak saját hatáskörükben, hogy önkényes adományokkal fedezzék a kiállításban való részvétel költségeit. A mi kamaránk is egyike volt az elsőnek, mely e hazafias célu gyűjtést megfelelő felhívások kibocsátásával megindította. Mint értesülünk, e gyűjtésnek már is hétezer forintnyi összegre rugó eredménye van, mely összeg nincs ugyan még egészben befizetve, de előjegyezve van. Legutóbb a herceg Esterházy-féle zárgondnokság ajánlott fel erre a célra évenként ezer, összesen tehát háromezer forintot, melyből az első részle máris be van fizetve.

— **Tűzvész.** Dörben az elmúlt hó 27-én reggel Veszprémi Antal ottani lakosnál, eddig ismeretlen okból tűz támadt, mely három lakóházat és egy melléképületet pusztított el. Egyéb baj nem történt.

— **Sétahangverseny Savanyukuton.** E kies fürdőhelyen, holnap vasárnap a 76. gyalogezred zenekara sétahangversenyt rendez *Zistler* karmester vezetésével. A koncert d. u. 3 és fél órakor veszi kezdetét. Ételekről és italokról *Mayer* Antal vendéglős jó gondoskodik. Ha az idő kedvező lesz, városunkból sokan mennek szórakozni e szép fürdőhelyre.

— **Harag.** A bakfis nézi az apróhirdetéseket.

Haragosan rebegi:

— Az a nyomorult! Elég vakmerő volt felkérni, hogy nézzem az apró hirdetéseket. Egész éjjel küzdöttem magammal, végre győzött a hiúság; megnéztem és nincs semmi üzenet.

— **A tagosítási törvény módosítása.** Az érvényben lévő tagosítási törvénynek több rendbeli fogyatkozását derítette ki a gyakorlati tapasztalás s jórésben e fogyatkozásoknak tulajdonítható, hogy a tagosításnak közgazdasági szempontból annyira fontos ügye nem halad a kellő gyorsasággal. E körülményre való tekintettel az igazságügyminiszter — mint a „Magyar Pénzügy” értesül — tagosítási törvény revízióját vette célba s a szükséges módosításoknak megfelelő új törvényjavaslatot már legközelebb betérjeszti a képviselőházhoz.

— **Fenyegetés.** A szakácsné rászól a káplárra:

— Ne komediázz velem, mert egyszeribe elcsaplak.

— Bolondokat beszélj, *Jutka!*

— Már pedig a hadnagyod udvaról a nagyságának és megígérte, hogy akár mit meg tesz nekünk.

— **A cigány-kérdés Magyarországon.** Sokan foglalkoztak már hazánkban a cigányok ügyeinek rendezésével, de valamennyien, köztük *József* kir. herceg is, sikertelenül. Újabban *Bajcsy* *László* csanádmegyei községi jegyző terjesztett a belügyminiszter elé egy tervezetet. Magyarországon 270,000 cigány van, 35 ezer olyan, a kiknek nincsen se

vallásuk, se állandó megtelepedési helyük, hanem teljesen vad állapotban csatangolnak az országban, lopásból, rablásból tartva fenn magukat. Azok a kik a cigányügyet eddig reformálni akarták, részint tömeges telepítés, részint a gyermekek elvétele stb. útján iparkodtak ezt keresztülvinni. Bajcsy László tervezett módszere azon alapszik, hogy a cigányokat meg kell osztani és az első nemzedéket nem szabad természetével ellenkező nehéz munkára szorítani. A 25,000 főnyi kóbor cigányt, úgy akarta elosztani, hogy a 5000 lakosu és annál népesebb nagy községek gondjai alá adassék 2—2 család, a kiknek számára a falu valamely részében, de semmi esetre sem a falu végén állítsák egy-egy ház, a ház végén sátorral. A felnöttek munkával való ellátásáról az illető nagy község tartozik gondoskodni, a mely köteles mellettük egy asszonyeséledet tartani, a ki a háztartás rendben tartására megtanítsa, a község látná el a cigányok gyermekeit ruházattal, könyvekkel gondoskodnék róla, hogy a mikor a megfelelő kort elérték, olyan faluba, a hol telepített cigányok nincsenek, kerüljenek valamely mesterségre. — Ily módon lenne a jegyző ur terve szerint elérhető, hogy a cigányság korán megszokva a munkát és törzsszokásaitól elszakítva, lassanként megszűnnek az a kártékony és a közbiztonságot veszélyeztető népfaj lenni, a mely eddig volt. Általában a cigányok kivételes rendszabályok alá helyeztetnének. A hazulról való eltávozást csak kivételesen és kötött utlevéllel egednék meg nekik. A dolgozni nem akarót a község házába berendelnék, a pazarló keresményét közvetlenül a családja kezébe adnák. A megátalkodottak részére két országos kényszerdolgházat állítanak fel és az összes cigányságot egy országos főfelügyelő hatósága alá helyeznék. A tervezet állítólag megnyerte a belügyminiszter tetszését.

— **Módosítás.** A főnök ur diktál:

— Csak írja annak a Steinhausernek: Ön szélhámos, csaló, lump . . . Felkiáltó jel.

A gyakornok megjegyzi:

— Hátha mégis fizet a Steinhauser?

A főnök ur elgondolkozik.

— Igaz; hát ne felkiáltójelet csináljon hanem kérdőjelet.

— **Uj napilap Budapesten.** „Nemzeti Ujság“ címen Budapesten június 17-én új politikai napilap indul. Felelős szerkesztője Günther Antal, egyike a legkiválóbb publicistáknak, ki hosszú időn át törhetlen hűséggel szolgálta a nemzeti párt eszméit. Az új lap igyekszik, hogy a fokozott igényeknek teljesen megfeleljen. Tartalmában eredetiségre, változatosságra és gazdagságra törekszik úgy, hogy lelkiismeretes munkája rövid idő alatt nagy elterjedésre számíthat. Előfizetési ára 14 frt lesz.

— **A barátnők kritikája.** A feleség: Aranyos uracskám, vidd vissza a kalapomat a divatárúsnéhoz. Hiszen ugyis az üzlet előtt kell elmenned.

A férj (csodálkozva): Visszaadod az új kalapot? Hiszen a barátod, a kis Illésné tegnap nagyon megdicsérte . . .

A feleség: Éppen azért küldöm vissza. Mert most már bizonyosan tudom, hogy valóságos madárijesztő vagyok benne.

— **A szabadalmi ügy reformja.** Az országos iparegyesület nemzetgazdasági szakosztálya a szabadalmi ügy-reform folytatólagos tárgyalása alkalmából annak az óhajának adott kifejezést, hogy ha az állami alkalmazottól megtagadható bizonyos esetekben a szabadalom, akkor ne adjanak privilégiumot a magánvállalkozóval szemben az államnak. Helytelennek jelzi továbbá a pótszabadalom intézményét.

— **Kétszáz rendőrt vesznek föl.** A budapesti államrendőrség létszámát július 1-ével 200 rendőrrel fogják szaporítani. A kik ezekre az állásokra pályázni akarnak, személyesen jelentkezzenek a rendőrfőparancsnokságnál (Mosonyi-utca, rendőrlaktanya). Jelentkezhetik minden 40 évnél fiatalabb magyar honpolgár, a ki katonai kötelezettségének eleget tett és az írásban, olvasásban jártassággal bír. Fizetés egyelőre 300 frt és ruha (a nőtlenek részére lakás), mely összeg hat havi szolgálat után 360, esetleg 400 frtra emelkedik. A jelentkezők tartoznak keresztlevelüket (születési bizonyítvány), katonai igazolványukat, esetleg végelbocsátójukat és legutóbbi tartózkodási helyükről községi erkölcsi bizonyítványukat a fővételhez magukkal hozni. Szolgálati kötelezettség 3 év.

— **Biztos próba.** Ur: Önök azt mondták, hogy nekem a legjobb fajtájú esernyőt adták s most kislát, hogy a legrosszabb minőségű volt.

Kereskedő: És miből következett ön azt?

Ur: Miből? Hát tegnap este a kávéházban hagytam s még ma reggel is ott volt.

— **A nemzetközi közegészségi és demografiai kongresszusra,** mely szeptemberben lesz Budapesten, eddig 19 kormány 40 képviselőt, 53 hatóság 93 képviselőt, 83 egyesület 199 képviselőt, összesen tehát 368 képviselőt jelentett be. A szórakozások egyik legelőkelőbb száma lesz a főorvos fogadó estélye, melynek meghívóját Roskovitz Ignác festőművész rajzolja. Lesz művészestély is, melynek rendezését Ujházi Ede vállalta el. Szeptember 3-án tornaversenyt, szeptember 4-én atletikai versenyt, szeptember 6-án evezős és uszóversenyt, szeptember 8-án pedig kerékpárversenyt is rendeznek.

— **A honvéd tisztikar gyarapodása.** A honvédelmi miniszter nemrég felhívást intézett a tartalékos tisztetekhez, hogy lépjenek a honvéd tisztikar tényleges állományába. A felhívásnak az lett az eredménye, hogy száz tartalékos tiszt jelentkezett, akik július végén teszik le a ténylegesítő vizsgálatot, utána pedig mindjárt terepfőlvételre mennek.

— **Cselekvő és szenvedő.** Vizsgálat a felsőbb leányiskolában.

A tanítónő: Nos, mondja meg Margit kislány, ebben a mondatban: ő szeret az ige cselekvő, vagy szenvedő formájú?

Margit: Cselekvő.

A tanítónő: És hogy hangoznék ez a mondat szenvedő formában?

Margit: Ő nem szeret.

— **Kerületi tanitógyűlés Csornán.** A szanyi esperességi kerület róm. kat. néptanítói körének Csornán, 1894-ik évi tavaszi gyűlése június 5-én d. e. 9 órakor fog az iskolahelyiségben megtartatni. Magasházi István, egyl. jegyző Dr. Sinkó István, elnök. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 3. A pályamunkák eredményének kihirdetése. 4. A pályanyertes munka szerzője gyakorlati előadásal megvilágosítja a tételt. 6. Indítványok.

Apróságok.

A leány olyan mint a dinnye: csak mikor már megvetted, akkor tudhatod meg, hogy milyen belülről.

*

Némely emberen a társadalmi rutin olyan mint a rántott csirkén a tojásréteg! nem lehet ráismerni, hogy melyik darab milyen.

*

A házasság és bot ellentétes dolgok. A bot támasz az öreg kezében, de csak parádé az ifjúban; míg a házasság támasza az ifjunak, parádé az öregnek.

*

Barátot bor közt, bort sajt után, lovat istállóban, leányt bálban ne válassz magadnak!

*

Sok ember, a kit a világ nagyrabecstül, csodál, olyan mint a siamiak fehér elefántja: maga sem tudja miért istenitik.

*

Jukker asszony olyan, mint az édes tészta, melybe cukor helyett véletlenül sótt tett a szakács.

IRODALOM.

Az Athenaeum képes irodalomtörténetéből (szerk. Beöthy Zsolt) megjelent a 21. füzet, mely két tartalmas cikket foglal magában: az elsőben Simonyi Zsigmond értekezik „Révai Miklósról és a korabeli nyelvtudományról,“ azokat a törekvéseket ismertetvén, melyek a múlt század végén s a jelennek elején Sajnovicstól kezdve Révai korszakalkotó munkásságáig fölmerültek; különösen becsesé teszi a dolgot számos, eddig ismeretlen adat felhasználása. A második cikkben Váczy János, a Kazinczy levelezésének kiadója, Kazinczy Ferenczről ír. E füzetben ismerteti családját, gyermek- és ifjúkorát, a közpályán szereplését, fogása történetét, házasságát s a nagy nyelvreformátornak a század első évtizedében megindított agitatori munkásságát. A füzetet ezuttal is számos s eddig jobbra kiadatlan kép díszíti: így Pápai Páris arcképe és szótárának címképe, Görög Demeter és Révai arcképe, a híressé vált debreczeni grammatika című lapja s u-onnét a Nunkovics-émlék, Révai szobra, s magyar nyelv-tanának című lapja; továbbá Kazinczy gyermek- s ifjúkori arcképe, Kufstein vára s Kazinczy rajzai a várbörtönről, nejeinek arcképe, széphalmi lakóháza, összes munkái I. kötetének című lapja s egy szonettjének kézirati mása. Külön mellékletek: Gvadányi Peleskei nótáriusának című lapja s négy más munkájának színes címképe van közölve. A valóban tartalmas s gazdagon illusztrált nagy mű füzetekint 40 krért szerzhető meg az Athenaeumtól vagy bármely könyvkereskedés útján.

A Magyar Mese- és Mondavilág-ból, Benedek Elek nagyszabású mesekönyvéből, mely a millenium egyik legmaradandóbb emlékének ígérkezik, megjelent a 9. füzet gyönyörű szép mesékkel és mondákkal. A legkiválóbb darabja a füzetnek az Aranygyapjas kosok című mese, melyet valóban ragyogó fantáziával teremtett meg a mesemondó magyar nép. De szép e füzetben, mint általában az eddig megjelent füzetekben, minden mese- és monda s Benedek valóságos virtuozitást fejt ki abban, hogy az egyszerű naiv mesét megtartván igazi népies karakterében, az mégis irodalmi mű hatását tegye az olvasóra. A 9. füzet tartalma különben, a már említett mesén kívül, Jégország királya. A tűz (Krisztus monda), Világszép Ilonka, A szegény emberek lakása és Táltos Jankó. A Magyar Mese- és Mondavilág egy füzetének ára 25 kr., tíz füzet előfizetési ára 2 frt 50 kr. Megrendelhető a kiadó Athenaeumnál és minden könyvkereskedőnél.

A megdicsőült Kossuth Lajos életrajzát írta meg a magyar nép és ifjuság számára a „Kortársak“ cz. új vállalat éppen most megjelent 3. és 4. füzetében Körösi László dr. tanár, ki műve tiszta jövedelmét Kossuth szobrára szenteli.

A 11 ivre terjedő és Kossuth Lajos utolsó arcképével díszített terjedelmes életrajz ára 60 kr.

Az életrajz nemcsak Kossuth Lajos korszakalkotó életének történetét, de a székesfőváros magasztos elhatározásából, a század legnagyobb magyarjának itthon való dicsőséges temetését is megörökíti s így a megdicsőült már történelmi alak gyanánt méltatja.

A ki öt előfizetőt gyűjt, az egy forintot, a ki tizet gyűjt, az két forintot küldhet saját neve alatt (Vállalatunk megemlékezésével) bármely napilap gyűjtéséhez. Két forintért tehát három forintnyi s négy forintért hatforintnyi értékű füzetet küldünk azonnal a t. gyűjtő címére.

A ki még nem adakozott, szedje össze a hazafiasság filléreit s tegye oda az ország kegyeletének oltárára.

Gyűjtőívvel szívesen szolgál a „Kortársak” szerkesztősége, Budapest, Andrásy-ut 25. szám.

— **Az 1848—49-iki magyar szabadságharc története** című és Lampel R. cég kiadásában megjelenő illusztrált vállalatból most jelent meg a 13-ik füzet. Gracza György e füzetben élénk és élvezetes stílusával az első honvédség toborzását mondja el. A vállalat már most is egyik legkedveltebb olvasmányja a magyar közönségnek, a mely olyan világosan és szépen megírva még nem olvasta eddig történetünk e dicsőséges korszakát. Az illusztrációk is füzetről füzetre érdekesebbek és szebbek. Már eddig mintegy 200 egykoru kép jelent meg. A mostani füzet képei a következők: Saguna András püspök (az erdélyrészi oláh mozgalom vezetője.) — Janka Abraham — Honvédtábor (egykoru rajz). — Jeszenák János, erdélyi gör. püspök 1848-ban. — Orosz gyalogság 1849-ben. (Eredetije a bécsi es. udv. könyvtárban). — Kossuth a nép között. — (Egykoru kép). Illyr izgatás Horvátországban. — Lenkey János honvédtábornok. — Orosz lovasság. (Eredetije a bécsi csász. udvari levéltárban.) — Görgei Arthur. (1848-iki kép).

A „Regény Szalon”-ból Zempléni P. Gyula kitűnően szerkesztett szépirodalmi, félhavi folyóiratából, pontosan megjelent a tizenkettedik szám is, mely az első félelvé kötetben az utolsó előtti. A ki a világirodalom legjelesebb szépirodalmi termékeit olvasni és valóságos élvezni akarja, annak nem ajánlhatunk szebb és tartalmasabb folyóiratot a „Regény Szalon”-nál. Valóságos kis könyvtárt képeznek azok a közlemények, melyek eddiggel e lap hasábjain jelentek meg. Öt teljes és nagy regény már befejezést nyert, most ismét olyan három regény folyik egyszerre, melyeknek bármelyike, egymagában, többé kerülne a lap félelvé előfizetési díjánál. A ki valaha Ohnet „Vasgyáros”-át olvasta, szívesen fogja észlelni hogy George Simmy a „Regény Szalon”-ban most folyó „Áldozat” című regénye nemesak vetekedik azzal, de a szerelem és a szív életének festésében még felül is mulja. Nincs az az asszony, nincs az a leány, ki az „Áldozat” elolvasása után nem egy véleményen volna velünk Spielhagen, a német írók nagy mestere „A ki kettőt szeret” című regényében azzal a problémával foglalkozik, bűnös e az a férj, ki az otthon nyugalmas életében nem találva meg azt, a mi után szíve vágyik, — örömmel nyul azután, a miben ép szívének telik gyönyörűsége, vagyis, a férj, egy becsületes, jó asszony férje szerethet-e más nőt, mikor otthon felesége van ugyan, de kevély- és szivleges kielégítést nem talál. — „Az ő ellensége” a harmadik nagy regény, Mrs. Alexander tollából. Végtelenül érdekes mesészövés és oly eszelekmény csoportosítás, mely leköt, lebilincsel bennünket. — A poézis teréről „Columbus Kristóf uroló órái” című nagyszabású elbeszélő költeményt említjük, melyet ezuttal lapunk tárcarovatában is bemutatunk. — Pompás kis novellát is találunk e füzetben Tavástjerna dán író tollából „Szavak nélkül” cím alatt, mely egyszerűsége mellett igazán érdekes történet. — A „Regény Szalon” előfizetési ára negyedévenként 2 frt. Az eddig megjelent számok f. lyton kaphatók. A kiadóhivatal (Budapest VIII., Népszínház-utca 26) szívesen küld bárhová mutatószámokat. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy mindazok, kik lapunkra a „Sopronvármegyére” előfizetnek a „Regény Szalon” és köztünk létrejött szerződéses viszony folytán — a remek félhavi megjelenő szépirodalmi folyóiraatra évi 8 frt helyett 6 frt rendkívüli kedvezmény ár mellett fizethetnek elő.

KÖZGAZDASÁG.

Mezőgazdasági kamarák Poroszországban.

A porosz képviselőház hosszas vita után elfogadta a mezőgazdasági kamarák alakítására vonatkozó törvényjavaslatot, de oly változtatásokkal, melyek a kormány javaslatát teljesen felforgatták. A kormány kötelező kamarákat javasolt; miután azonban Poroszország nyugati részében régen fennálló és a gazdasági érdekekkel hatályosan előmozdító gazdasági egyesületek vannak, a kötelező kamarák ellen e részről erős ellenzés támadt. Végre abban egyeztek meg, hogy az illető járások véleménye alapján a kormány határozza meg, mely járásban létesít kamarát. A nagybirtokosoknak — a kormány javaslata szerint — kiváló jogok voltak adva a választásra nézve. Ezt a kis gazdák elleneztek és ebben a kérdésben abban állapodtak meg, hogy a járási választás módja lesz itt is irányadó

REGÉNY-CSARNOK.

A vetélytársak.

(Regény 2 kötetben)

A „Sopronvármegye” számára írta: Szalay Lajos.

Első kötet.

Hetedik fejezet.

(Folytatás.)

Kutassy céljához kezdett közeledni, még ez az év, még egy pár hónap s az lesz a miről oly sokat álmodozott: okleveles mérnök. Dehogy hitte volna, mikor technikai tanulmányait megkezdte, hogy ily szépen, ily gyorsan lepörögjön négy év. Mennyi akadályra, mennyi nélkülözésre számított, s mily könnyen ment át eddig mindenen.

Szegény szüleinek az utolsó két év alatt semmi költségükbe nem került ugyszólván, mert ha az atyja minden kérés nélkül küldött is neki öt-tíz forintot, ő meg hol egy öltözet ruhát vagy annak valót küldött, hol Bélának, hol meg az anyjának s atyjának.

Kinek köszönheti Sándor, hogy szüleinek ily aprólékos örömeiket szerezhetett már most? Nem másnak mint Arankának s annak szüleinek, kik oly jól megfizetik azt a néhány órai otlétet, melyet náluk tölt. Pedig akár ingyen is eljárna már ahhoz a kisleányhoz, hogy rajzolni s festeni tanítsa.

Mily gyönyörűséget szerez neki, hogy tanítványa már sorra rajzolja Arany, Petőfi, Vörösmarty, Deák stb. szobrait, a rajzóra elmúltával odaül a zongora mellé s oly szépen játsza azokat a jó nótákat.

Ő meg néha kíséri a játékot a tanácsos hegedűjén.

Tarné addig biztatta, míg egyszer ő is odaült a zongora mellé, valamikor, mikor még a szülei arra számítottak, hogy a tanítói pályára megy, tanult otthon az öreg Jordán baráttól négy álló esztendeig, de elfelejtette ő már azt.

„Bizony ez egy kissé hasonlít annak a verkleinek a játékához amiből itt-ott egy sip hiányzik jegyzé meg Tarné a játékra.”

Hanem tudja mit Kutassy ur, néha üljön ide a zongorához s egyik oldalon én, a másikon meg Aranka majd csak biztatjuk s ha rosszul fog, akkor majd ráköppintunk a kezére!

„Azám! milyen jó lesz, én fogom tanítani a tanítomat.

Ugy tudott ezen örülni a kék szemű kis angyal.

Éjjeleket töltött asztal mellett tanulás és számítás s ha elfáradt, ha agya kezdte megtagadni a szolgálatot, elővette Lenke arcképét, elnézegette, vissza mosolygott a képre, beszélt hozzá suttogó, édes szavakat s azután mintegy megújulva ismét hozzá látott kettős rácsozatu hidadat tervezni s számíttatni, grafostatikai feladatokat feloldani, sinszelvényekkel, árterekkel, duzasztó- és partművekkel bajmóldni.

Karácsony másnapján egy rokonához kísérté el Kutassy Lenkét és szüleit, István napját mentek köszönteni.

A nagynénje Lenkének tréfásan folyton kis mérnöknek nevezte a címet vissza nem utasító leánykát s mikor késő éjjel a hóval borított vérmezőn hazafelé mentek, Sándor azt kérdezte a hozzásimuló leánytól.

„Mondja nem haragudott, a miért folyton kis mérnöknek neveztek ma este?”

„Miért haragudtam volna, hisz csak tréfa volt!”

„S ha én azt mondom, hogy én csakugyan kis mérnöknek fogom Önt tenni, beleegyezik Ön abba?”

„Azt nem mondhatom még most meg!”

„Miért nem?”

„Azért mert nem akarom Önt lekötöni; ki tudja, ha arra kerülne a dolog, hogy a szót be kell váltani, nem bálná-e meg addig a mostani szavait?”

„Tehát másként fogom földadni a kérdést. Nézze Lenke én pár hó mulva okleveles mérnök leszek, s ha katonai évenet letöltöm, bárhol meg tudom keresni a kenyeremet, sőt annyit is fogok tudni keresni, hogy egy nem nagy igényekkel bíró nőt eltartsak.

Ahhoz tehát, hogy én nőülhessek, legkevesebb két esztendő szükséges még. Én két esztendeje ismerem Önt s tudja, hogy azóta minden gondolatomat csak Ön képezi. Tudom, hogy Ön sem viseltetik irántam ellenszenvvel, sőt talán egy kicsit szeret is! Hanem van egy más ember is kivülem, a ki tudom, hogy szintén szereti Önt.

Már most azt szeretném tudni, ha mondjuk mához két esztendőre, bekopogtatok én Önökhöz s szülei előtt intézem Önhez az előbbi kérdést fog-e akkor nekem igenlő választ adhatni, fog-e Ön két évig én reám várni, nem helyezi-e már talán addig én elém az egykori játszótársat? Mondja én édes Lenkém fog-e én reám két évig várni még?

Lenke egy ideig habozott s csak a kezét tartó kéz szorítását viszonzta először, s csak mikor látta, hogy milyen nehezen vár Kutassy a válasza akkor tudott a meghatottságtól reszkető hangon válaszolni.

„Nem hiszi Kutassy ur mily jól esett szavait hallanom, mert higgye el csakugy repdes szívem örömeiben s igen örülök, hogy olyan embernek, mint Ön ennyire meg tudtam nyerni a szeretetét. Talán meg sem érdemlem, hogy ennyire szeret Ön engem. Azt kérdezi fogok-e én várni két esztendeig Önre. Várok én még tovább is! Én itt maradok szüleim körében.

Hanem Ön hány szép leánnyal jön addig össze? S tudja-e mit mond a nóta:

Vigyáz, vigyáz barna kis lány,
Ne higgy minden legénynek,
Kivált mikor hosszantartó
Szerelmeiről beszélnek.

(Folytatás következik.)

TÖRVÉNYKEZÉS.**Bűnügyi nyilvános végtárgyalások:**

1894. június hó 5-én.
1522. Súlyos testi sértés büntette miatt vádolt Unger János petőfalvi;
1551. Sikasztás vétsége miatt vádolt Roth Lajosné szül. Pachhofer Katalin soproni;
1620. Lopás büntette miatt vádolt Grad József rákosi;

1894. június hó 7.

1560. Hatóság elleni erőszak büntette miatt vádolt Stigel Károly klimpai,
1617. Rágalmazás vétsége miatt vádolt Wittman Lajos farádi;
1789. Hatóság elleni erőszak büntette és súlyos testi sértés vétsége miatt vádolt Hödl Alajos nagyfalui lakosok bűnvádi ügyében.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

S. Ö. Ágfalva. Lektőlemez szíveségeért fogadja köszönetünket.

Kiadótulajdonos:

EGÉSZ LŐRINC.**PIACI ÁRAK.**

A soproni heti vásáron május 31-én a forgalom a következő volt: búzából eladott 500 mm. rozsból 100 mm., árpából 8 mm., zabból 105 mm. kukoricából 10 mm., szénából 220 kiló, szalmából 300 kiló. Az árak a következők voltak: buza 6 frt 80 krtól 7 frt 20 krig. — Rózsa 5 frt 55 krtól 5 frt 70 krig. — Árpa 6 frt 50 krtól 7 frt — krig. — Zab 7 frt 40 kr. — Kukorica 5 frt 80 kr. — Széna 2 frt 50 krtól 3 frt 50 krig. — Szalma 1 frt 50 krtól 2 frt — krig.

1885/kj. 1894.

Hirdetmény.

Csorna mezőváros képviselő-testülete 1894. évi április hó 13-án kelt 18—19/kgy. sz. határozatával a csornai róm. kath. fiúiskola és kántorlak, valamint az óvoda felépítését összesen 30.825 frt 72 kr. összeg erejéig elhatározta.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1894. június hó 7. napjának d. e. 10 órájára Csornán a városház tanácstermében tartandó zárt ajánlati és szóbeli versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó 5%-nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a mezőváros jegyzői hivatalához annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A zárt ajánlatok felbontása előtt a szóbeli versenytárgyalás fog megtartatni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek Csorna mezőváros jegyzői hivatalánál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Csorna, 1894. május hó 28-án.

Boda István, (P. H.) **Vadász Bánk,**
bíró. jegyző.

Megállj! Hová mégysz barátom?
a paprétre

az ujonnan érkezett nagy

KÖRHINTÁHÓZ.

Ma és következő napokon

nagy körhinta mulatság

nagyszerűen kiállítva 24 lóval és 8 pamlaggal, este fényes kivilágítás mellett. — A körhinta szép zenélő szerkezettel bír s egy élő lóval hozatik mozgásba. — A tulajdonos Németország és az osztrák-magyar birodalom legnagyobb városaiban a legnagyobb eredményeket érte el és általános tetszést aratott.

Továbbá egy diszesen berendezett francia

LÖVŐLEDE,

mely 20, a legművésziesebb kivitelű, géppel ellátott képtáplát tartalmaz 500 céllal, igen mulattató, egy savoyard zenekar közreműködésével.

a) — 1

Tisztelettel **Marschner J.****Pályázat.**

A német-kereszturi róm. kath. népiskolánál megüresedett

osztálytanítói állásra

pályázat hirdettetik.

Fizetése 300 forint készpénz, bebutorozott szabad lakás és fűtés.

Kérvények az iskolaszéki elnökhöz intézendők.Az állás **augusztus 1-én** elfoglalható.

1—2

4161/894.

Hirdetmény.

Alsó-Rámóc község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelettel képest részlegesen átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és 1891: XVI. t. cikke a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892: XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás, a telekjegyzőkönnyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottak.

E célból az átalakítási előmunkálat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben

Alsó-Rámócban, 1894. évi július hó 23-án, hétfőn

fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. mindazok, akik a telekjegyzőkönnyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt, a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886: XXIX. t. c. 15—18, és az 1889: XXXVIII. t. cikk 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton érvényesíthetik és a bélyeg és illetékengedési kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A vonatkozó törvényszakaszok szövege a jelen hirdetményhez csatolt külön íven foglaltatik.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Sopronban, 1894. május 21-én.

6—3

Thirring Béla, kir. tvszéki bíró.

!! Minden asztal és konyha részére !!

MAGGI-féle LEVES-GYÖKÉR,

7-1

mely minden levesnek egy pillanat alatt bámulatos jó és erős izt ad.

Kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben, üvegenként 45 krtól felfelé.

Kitüntettetett az 1889-iki párisi világkiállításon.

Kapható Sopronban Müller P., Seybold Gusztáv, Manninger Ágoston, Lenck Samu, Schügerl A., Weiss Józsefnél, a „kék golyóhoz“ címzett és Rosinger Mórchez kereskedésében.

485 III. 1894. sz.

Hirdetmény.

Sopronvármegye közig. bizottságának az 1894. évi március hó 13-án kelt 201/K. B. számú határozatával a kiscenharacsony-schwarzenbach-i megyei törvh. közút 16—18 km. szakaszán Lakfalva község átkelési szakaszának és ezzel kapcsolatos patakszabályozási és műtárgy-építési munkálatoknak helyreállítását összesen 13044 fnt 31 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az

1894. június hó 15-ik napjának délelőtti 10 órájára

a sopronvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

E szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Sopronban, 1894. május hó.

A sopronvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

4-2

A kerületi kereskedelmi- és iparkamara.

2679/1894.

Hirdetmény.

Az „Obrt“-adónak Szerbiában való beszédése tárgyában ujabban a következő határozatok léptek életbe.

1. A Szerbiával szerződéses viszonyban álló államokból behozott áruk után az obrt-adó a bevásárlási helyen az eladásról kiállított áruszámlában, valamint a fuvarlevelekben kitett érték szerint vettetik ki és szedetik be.

2. Szerb kivitelű cikkek után az obrt-adó a kivitel alkalmával a mindenkori piaci árak alapján vettetik ki és szedetik be.

Az összes korábbi körrendeletek és egyéb intézkedések hatályon kívül helyeztetnek.

Miről az érdekeltek körök ezennel értesítetnek.

Sopron, 1894. május hóban.

A ker. keresk. és iparkamara.

A legkeresettebb francia Cognac

2-3

mindenesetre a

J. M. Depret et Comp. Cognacban

származó cégtől a **V. S. O. P.** jellel ellátott, mely valódi minőségben **Suller Károly**, gyógyszerésznél kapható: *Ikva-híd 1. szám.*

← Gyógyszertár a megváltóhoz. →

Sopron szab. kir. város tanácsa.

HIRDETÉSEK

HIRDETÉSEK

a

„Sopronvármegye“

részére

legolcsóbban vétetnek fel

a kiadóhivatalban, várkerület 121.

Árlejtési hirdetmény.

Sopron szab. kir. város épületeinek jókarban tartása s egyéb szükségleteire vonatkozó kőműves, ács, asztalos, lakatos, mázoló, szobafestő, üveges, kőfaragó, bádogos, eszerépfedő, kefekötő, kötélgyártó, kovács, bognár, vaskereskedő és szobajelző munkák, illetve anyagok és szállításoknak az 1894—1896. évekre való biztosítása iránt **1894. évi június hó 15-én, délelőtt 10 órakor** a színházi raktárépület festőtermében nyilvános írásbeli árlejtés tartatik, melyre vállalkozni szándékozók a következő feltételek megtartása mellett meghivatnak:

I. Pályázónak magyar honpolgárnak kell lenni.

II. Ajánlattevő köteles ajánlatában világosan kiírni, hogy a részletes ajánlati és munkafeltételeket ismeri, s az ezekben körülirt kötelezettségeknek minden tekintetben aláveti magát.

III. A fenti munkára vonatkozó bánatpénz

	munkára	400	azaz:	négyszáz forint	o. ért.
a kőműves	400	400	„	háromszáz forint	„
az ács	300	300	„	egyszáz forint	„
az asztalos	100	100	„	kétszáz forint	„
a lakatos	200	200	„	ötven forint	„
a mázoló	50	50	„	husz forint	„
a szobafestő	20	20	„	ötven forint	„
az üveges	50	50	„	husz forint	„
a kőfaragó	20	20	„	egyszáz forint	„
a bádogos	100	100	„	ötven forint	„
a eszerépfedő	50	50	„	tíz forint	„
a bognár	10	10	„	tíz forint	„
a kefekötő	10	10	„	tíz forint	„
a kötélgyártó	10	10	„	ötven forint	„
a vaskereskedő	50	50	„	husz forint	„
a szobajelző	20	20	„		

vagy készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírokban a városi házipénztárban letétbe helyezendő és az erről szóló nyugtatvány az ajánlathoz csatolandó.

IV. Az árendelés százalékokban és pedig számokkal és betűkkel kiteendő.

V. A részletes költségeloirányzati egységárak s feltételek a városi iktatói hivatalban a délelőtti hivatalos órákban megtekinthetők.

VI. A kellőképen bélyegzett, lepecsételt, sajátkezűleg aláirt és a következő címmel: „Ajánlat a Sopron szab. kir. város részére 1894—1896. évekre szükséges (itt fenti munkálatok valamelyike megnevezendő)“ ellátott ajánlatok legkésőbb a fent-megjelölt időre a városi iktatói hivatalban benyújtandók, mert a későbbben érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

VII. Az ajánlat az ajánlattevőre azonnal, a városra nézve csak a városi tanács jóváhagyása után jogkötelező.

VIII. A városi tanács fenntartja magának azt a jogot, hogy az ajánlatok közt, tekintet nélkül a tett engedményekre, szabadon választhasson, esetleg, hogy új pályázatot hirdethessen.

Sopron, 1894. május 5-én.

5-2

A városi tanács.